

И моята царница туй ще каже!

Кам, Ирина? — Но защо мълчим?

Ирина — предполагва да мис.

Вгубвам се, не дълго тъй князь Шуйски
оставя да го молят за това,
което може да му заповъда
с една единичка дума царствъ!

(Гледа Шуйски.)

княже,

кажи ми ти — ако сега стоиш
предъ царь Иванъ, а не предъ царь Феодоръ,
кажи не би размисляне толкова дълго?

Нима затуй, не царствъ е добъръ —
и милостивъ, и многогърънливъ —
дългътъ си ще забравимъ ти предъ него?

Кн. Иванъ Петровичъ

Царнице, азъ говоря днес предъ царя,
тъй както бихъ говорилъ предъ баща му.
По-скоро бихъ отишълъ на дръвника,
отколкото да се откаря отъ
това, което мисля. Кадамъ
предъ царь Иванъ така азъ бихъ говорилъ,
защото царь Иванъ едвали тъй.
Безгрижно би отдалъ властта си вгуби
руше!